

Юще преди спасителеко-то проповѣданіе чѣв-
мы Іоанна, че вика въ пѣстинѣхъ: „покайте се,
защото се приближи царство небесно.“ (Мат. III, 2);
и сичка-та юдеа се стича на іорданъ, та исповѣд-
ва грѣхове-тѣ си на предтеча, и пріима отъ него
найнапредъ кръщеніе за покаяніе-то, да бы по-
томъ достойно посрещнала Христа, когото той про-
повѣдаваше, защото само онѣзи ще видѣтъ Бога,
кои то иматъ чисто сърце. И спаситель е непре-
станно междѣ митарі-тѣ и жены-тѣ грѣшницы,
кои-то се кажатъ предъ него за грѣхове-тѣ си, и
довикатъ опрощеніе, ачи подирѣ се найусърдно при-
държаватъ за него, защото тѣмъ се опрощаватъ
грѣхове-тѣ за великѣхъ имъ любовъ, а „комѣто
се малко прощава има малко любовъ“ дѣла Хри-
стосъ. (Лѣк. VII. 47).

А и какъ бы могли дръгоаче да се прими-
римъ и съединимъ съ Христа, ако не съ тѣзи тай-
нѣ, като сме изгубили чистотѣхъ, коа-то ни е
дадена чрезъ водахъ при кръщеніе-то? Какъ бы
могли да поправимъ престѣпленіа-та, въ кои-то
ны скалава нерадѣніе-то дѣшевно и тѣлесно, ако
не смиримъ гордо-то си сърце съ истинно исповѣда-
ніе на грѣхове-тѣ си предъ дѣховникъ-а, кой-то е
человѣкъ както и мы? Вѣтхи-тѣ христіани, кои-
то не се были така развалени както мы, споредъ
апостолскѣхъ заповѣсть „исповѣдайте единъ дръ-
гимѣ грѣхове-тѣ си“ (Іак. V, 16) лагали се на
църковный-а прагъ, и исповѣдали свои-тѣ грѣхове,
да ги чѣе сѣкій братъ. Но сега такава исповѣда-